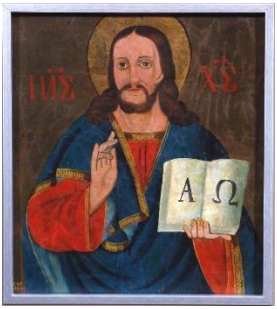

Tytuł: Chorągiew procesyjna. Chrystus Pantokrator
Autor, warsztat: nieznany, południowo wschodnia Polska, łemkowski
Czas powstania: początek XIX wieku
Technika, materiał: olej na płótnie
Wymiary (W x S): 49,0 cm x 44,0 cm

Obraz był w przeszłości chorągwią procesyjną, stąd jego dwustronny charakter. Jest to typowe przedstawienie Chrystusa Pantokratora. Chrystus trzyma w lewej ręce otwartą księgę z literami „Alfa" i „Omega". Jest to nawiązanie do biblijnej Apokalipsy św. Jana („Ja jestem Alfa i Omega"). Zwykle Ewangelia jest zamknięta. Ma to uzasadnienie teologiczne, ponieważ dopiero w dniu Sądu Księga Życia zostanie otwarta i wszystko się objawi ale od XVII wieku malowano już otwarte Pismo Święte. Chrystusa unosi prawą rękę ku górze. Jest to znak, że jest On Osobą nauczającą ale również błogosławiącą. Ułożenie palców nawiązuje do greckiego monogramu Chrystusa: IC XC (Jezus Chrystus). Znaczenie liter jest następujące: ΙΗΣ ΧΣ – pierwsza, druga i ostatnia litera greckiego ΙΗΣΟΥΣ (Jezus) oraz pierwsza i ostatnia litera greckiego ΧΡΙΣΤΟΣ (Chrystus). Z czasem litera Σ ulegała „latynizacji" i zapisywano ją jako „S", stąd mogą występować różne odmiany napisu. W lewym dolnym rogu namalowane: 522

Najstarszy zabytek ukazujący Chrystusa Pantokratora znajduje się we wschodnio-syryjskim Ewangeliarzu Rabbuli z 568 roku. Natomiast najstarsza ikona wyobrażająca Chrystusa w półpostaci pochodzi z ok. VI–VII wieku z klasztoru św. Katarzyny na Synaju. Istnieje kilka wariantów ukazywania Chrystusa Pantokratora: w całej postaci, w półpostaci lub siedzącego na tronie.

©Fundacja Creare Aude, kopiowanie i rozpowszechnianie bez zgody fundacji zabronione.